

# Jaz nočem, da vas grabi panika!

Menim, da je v splošnem javnem interesu, da avtorjem sporočila »Sprejmite bolj ambiciozen podnebni načrt«, <https://nextcloud.fmf.uni-lj.si/s/4M4JaMeXM8dKWtr> pokažem tudi drugo plat.

Najprej je potrebno komentirati zahteve, ki jih v odprtem pismu namenjenemu državnim institucijam postavljajo pobudniki pisma.

- Spodbudite manjšo porabo energije in nujna vlaganja v večjo energetske učinkovitost stavb in brezogljeno energetske infrastrukturo.

- vlaganja v energetske učinkovitost stavb se že izvajajo;
- brezogljeno energetske infrastruktura ne obstaja, za vsako reč je potrebno porabiti nekaj energije; verjetno so tu bili mišljeni obnovljivi viri energije (OVE), vendar je zaradi velikanskih nihanj v oskrbi z energijo iz teh virov nemogoče vzdrževati stabilnost sistema, če je vključenih več kot 30% OVE. Vetra v Sloveniji ni veliko, sončnih dni je v povprečju le 180 dni na leto, stroški potrebnih hranilnikov energije pa daleč presegajo stroške izgradnje ene same nuklearke.

- Spodbudite vsesplošno večjo varčnost in spremembo ustaljenih vsakodnevnih navad in razvad - prehranskih, potrošniških in potovalnih.

- velika večina Slovencev že dolga desetletja varčuje, ker za več kot golo preživetje niti nima. Kakšnih 20% družin se mora odločati ali bodo lahko plačali položnice za elektriko in ogrevanje, ali pa otrokom šolsko malico. Država bo namenila 180 M€ za spodbujanje zelenih tehnologij in drugih tovrstnih ukrepov (kar je skoraj toliko kot namenja letno celotni znanosti!), hkrati pa nima 2M€ za zdravljenje hudo bolnega otroka, da drugih sramot zdravstvenega sistema niti ne omenjam. V taki situaciji je pozivanje k vsesplošnem varčevanju nespodobno in hinavsko.

- Vključite podnebno in okoljsko problematiko v obvezen del učnih programov na vseh ravneh izobraževanja.

- vsesplošna indoktrinacija otrok že poteka na vseh šolah in v močno pretiranem obsegu. Okoljska problematika je zamenjala religijo in moralno-politično vzgojo, ni pa zmanjšala poneumljanja otrok, prej nasprotno.

- Spodbudite večjo uporabo javnih prevoznih sredstev z vlaganji v železniško infrastrukturo in z višjimi subvencijami za javni prevoz.

- s tem se je mogoče strinjati, vendar bi za uresničitev te zahteve bilo potrebno reorganizirati celotno življenje. Samo za ilustracijo, več kot 60% Slovencev se vozi na delo 30 km in več.

- Uvedite davek na ogljik v okviru zelene davčne reforme, ki bo prihodke od davka v celoti in enakomerno vrnila državljanom kot ogljeno dividendo.

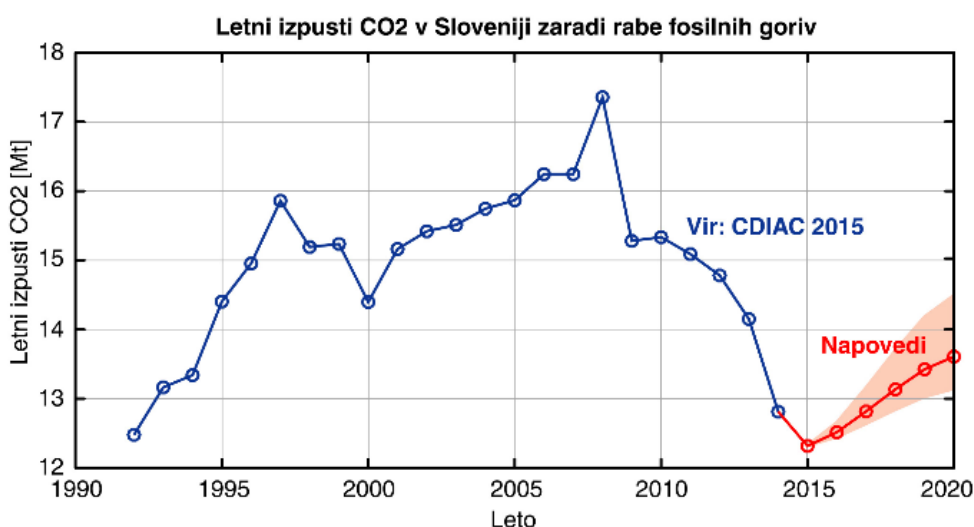
- davek že plačujemo v vseh energentih, kar se potem preslika tudi na cene vseh izdelkov in storitev, končni strošek plačuje pač končni porabnik. Poleg tega pa to že močno vpliva na našo konkurenčnost na svetovnih trgih. Dodatni davek bi samo še poslabšal obstoječe razmere, zmanjšal izvoz in domačo proizvodnjo, vsesplošno varčevanje pa bi dodatno zmanjšalo nakupe in porabo, plače bi se znižale in zaposlenost bi se zmanjšala, zato bi država tudi na koncu pobrala manj davka.

- Sprejmite preventivne ukrepe za prilagajanje podnebnim spremembam, ki nam bodo olajšali spoprijemanje z njihovimi posledicami.

- seveda, omogočiti bi bilo treba izdatnejšo oskrbo z vodo kmetijskih površin na območjih, ki jih pogosto prizadene suša, obenem pa urediti vodne tokove za preprečevanje poplav. Toda ko se take ukrepe skuša uveljaviti, se ti isti "zeleni" postavijo po robu in najdejo sto in en razlog za preprečitev takih posegov.

Vpričo vsega zgoraj navedenega se je potrebno še vprašati čemu naj bi ravno Slovenija morala biti "še bolj ambiciozna" pri zniževanju izpustov CO2 (hkrati pa smo vse druge, mnogo bolj škodljive snovi, saje in trdne delce - PM10, PM2,5 - SO2, N2O, težke kovine, rakotvorne ciklične arome, itd., popolnoma zanemarili).

Spodnji graf prikazuje časovni potek naših izpustov, ki so se po ekonomski krizi leta 2008 zmanjšali za celih 30% in so danes še vedno manjši za 25% od takratnih (ker smo v zadnjih letih bili ekonomsko nekoliko uspešnejši od napovedi, smo danes nekje blizu 15 Mt/leto).



Ker je zmanjševanje izpustov na kratek rok močno povezano z zmanjšanjem celotne ekonomije, se postavlja vprašanje komu je v interesu da s tovrstnimi ukrepi hitimo in sami sebe onemogočimo. Toliko bolj, ker Kitajska in Indija, ki sta se Pariškemu dogovoru pridružili pod pogojem, da se lahko še naprej neomejeno razvijata in začneta razmišljati o omejitvah izpustov šele po letu 2030, še naprej kurita premog v vedno večjih količinah.

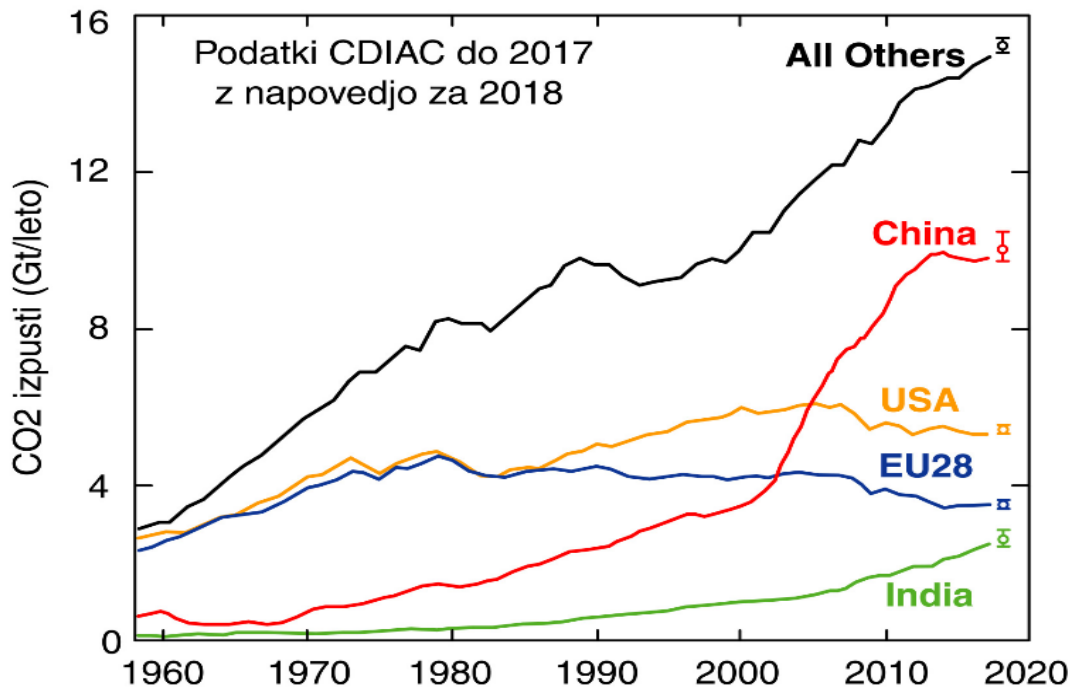
Država	Obstoječe	V izgradnji	Skupaj
Kitajska	2362	1171	3534
Indija	589	446	1036
Turčija	56	93	149
Japonska	90	45	135
EU	468	27	495
Slovenija	1	0	1

Pa še to:

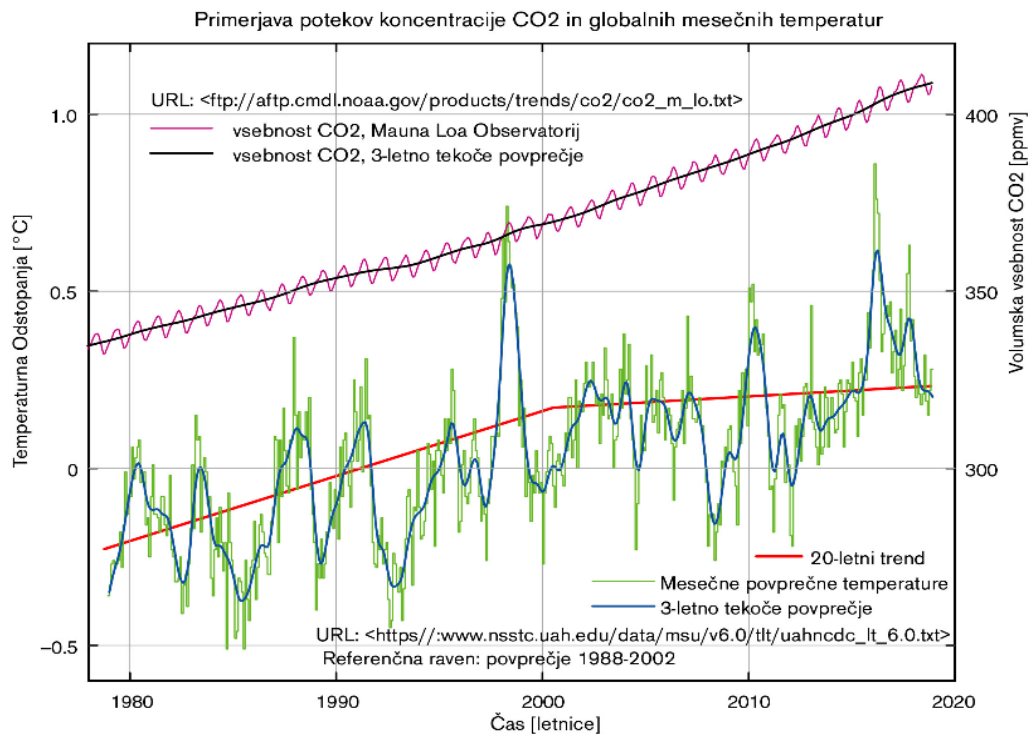
Kitajski letni izpusti CO2: 10 milijard ton

Slovenski letni izpusti CO2: 15 milijonov ton (hudiča: 666× manj!)

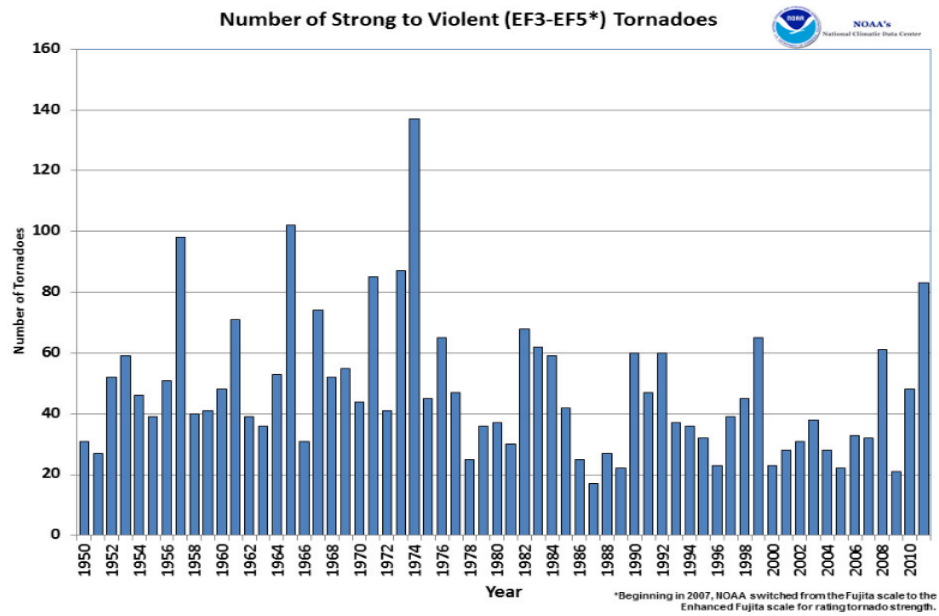
In v EU28 izpusti padajo že od drugega naftnega šoka leta 1978, v ZDA pa od ekonomske krize leta 2008 (v obeh primerih zaradi opuščanja premoga in postopnega prehoda na zemeljski plin, le da v EU iz Ruskih virov!).



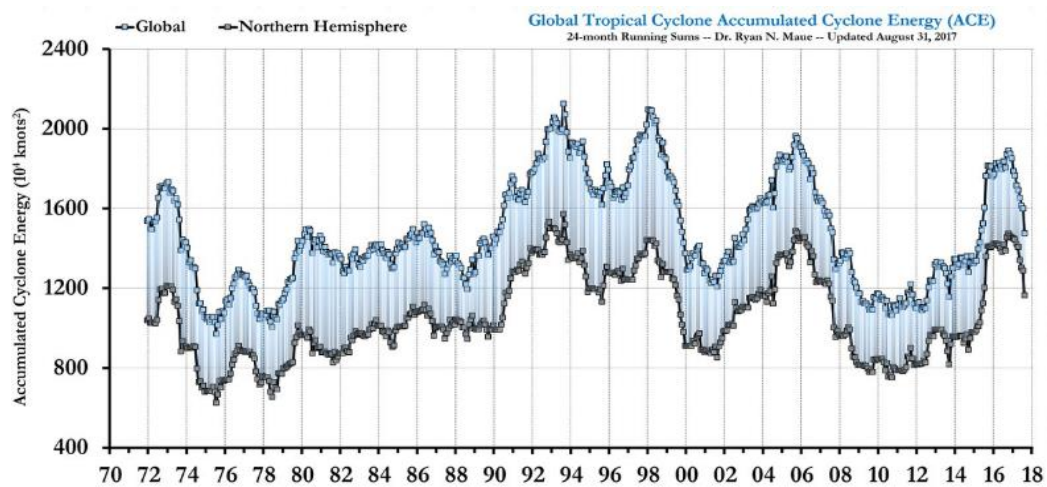
Pa tudi sicer na svetovni ravni ni opaziti nekega poslabšanja podnebnih razmer. Satelitsko izmerjena globalna temperatura že 20 let narašča počasneje kot pred letom 2000 (če izvezamo "špice" ki jih povzročata Tihomorska dekadna oscilacija El Niño, ter padce zaradi večjih vulkanskih izbruhov), kljub temu, da koncentracija CO2 v ozračju še naprej narašča podobno kot prej.



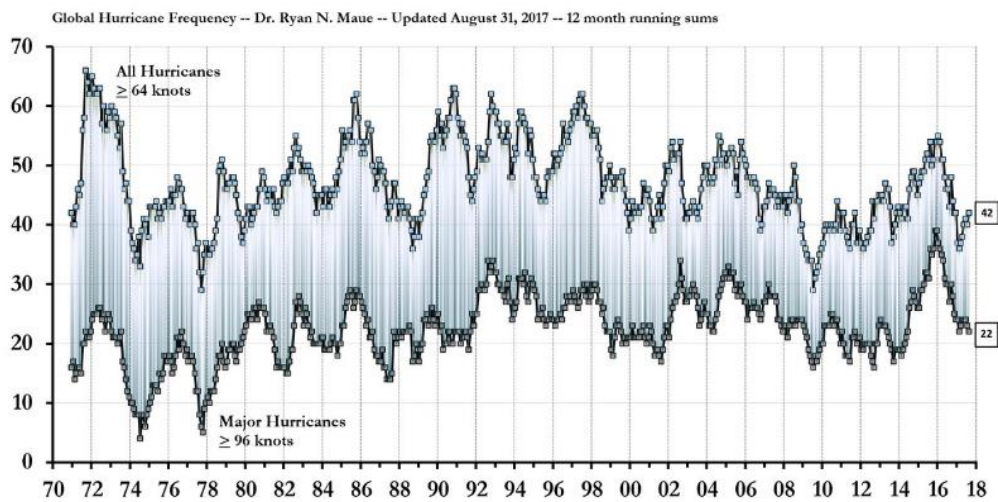
Trend pojavljanja močnejših tornadov prej pada kot pa raste:



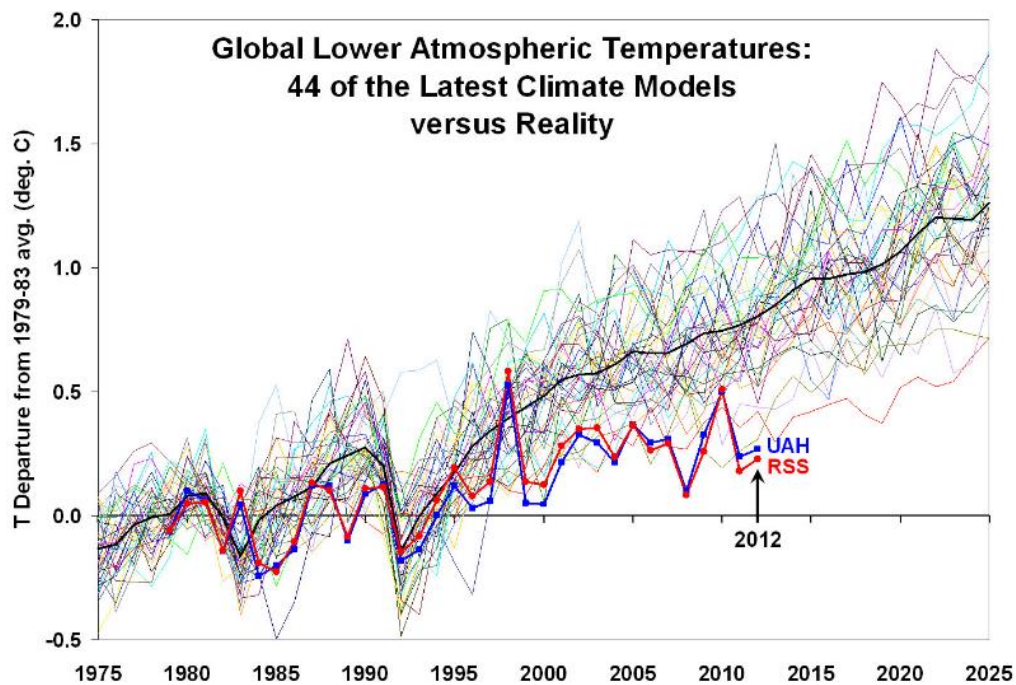
Energija tropskih ciklonov ne kaže nobenega trenda:



Pa tudi njihovo letno število ne narašča:



In napovedi podnebnih računalniških modelov IPCC se ne uresničujejo:



Skratka ni videti, da bi bili v podnebni krizi.

Jaz nočem, da vas grabi panika!

Ljubljana, 11.11.2019.